

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ár: <ul style="list-style-type: none"> Égész evre 10.— K Fél evre 5.— " Negyed evre 2.50 " Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptulajdonos és kiadó: BALKANYI ERNŐ.	Telefonszám: 13. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván. Nyitlitter sora 1 korona.
---	---	--	---

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Az uj tantárgy.

Alsólendva, március 24.

Legendás idöket élünk! Megelevenednek a történelem lapjai! S ha béke idején tartott nemzeti ünnepeken, a fehér asztal mellett jelszó volt: „Életünket és vérünket“, ma megnyílt az alkalom ennek tettekben való megnyilvánulására.

A történelem nagy-nagy ítélőszéke elé vagyunk állítva mindnyájan s csak tőlünk függ, hogy elődeinkhez méltók lehessünk.

A magyar katoná dicső haditettei éreztetik hatásukat a fronton s ismeretesek már az egész világ előtt. A bátorság, a halálmegvetés, például n szivós kitartás őseinkhez méltóan páratlan helyet biztosítanak nemzetünknek a történelem lapjain.

Ez a fronton van, de vajjon a magyar társadalom itthon maradt része méltó-e a küzdő véreinkhez kitartásban, önfeláldozásban? Egszesül-e, tömörül-e tevékenységben a szent cél érdekében s erőkifejtése megnyilvánul-e, oly hatalmas-e, mint amazé? Még csak a részletek munkáját látjuk s ezért még nem tudhatjuk. Ha a társadalom vezetőszerepet vívő részének önérzete itthon is fellángol s fáradtságot nem kiméve kapcsolja össze azon láncszemeket, amelyek a lelkek mélyén fakadva, nemzetünk boldog jövőjéért összeforrt amugy is vágnak, akkor elég erősek leszünk arra, hogy a fronton küzdő fiaink mellett mi is méltó helyet foglaljunk el, akik itthon vagyunk.

A társadalmat, amelyre a hazafias munkásság hárul, a tisztítótüznek át kell járni, a hazaszeretet, mint egy magas feszültség áram, tegyen próbára mindenkit s a társadalom ítélőszéke vessse ki azokat, akik a próbát ki nem állják.

Tudjuk hogy a társadalom a városokban magasabb kultúra nyomdokán tömörült s mondhatni, szinte észrevétlenül találta készen a háboru által involvált szükséges szervezeteket, amelyek a háboru itthoni munkájához szükségképpen kell, hogy alakuljanak. Akik a temérdek háborus szükséglet fedezésére irányuló tevékenységeket szerveztek, azok élére is állottak, s ha majd a háborus mozgalmak, hadi jötekonyságok statisztikáját összeállítják, konstatálhatjuk, hogy fényes eredményeket is érnek el.

A jötekonyság erényszámba menő ily módon való megnyilvánulása, minden esetre nemesebb gondolkodást kíván s így csak a műveltség legalább is közepes fokától fölfelé található. Tapasztalhattuk a háboru ideje alatt, hogy vagyonos emberek kivonták magukat minden oly mozgalmakból, amelyek anyagi áldozatokat kívántak tőlük. Az anyagiasság, a hirtelen meggazdagodási vágy, erősen utját állják a jötekonyság gyakorlásának.

Ez városokban van így, most nézzük meg falun. Tán természetes is, hogy a háboru kívánta itthoni teendőknek a falusi népnél kedvező talajt teremteni sokkal nehezebb s fáradtságosabb. Az önzés éneje itt még sokkal jobban ki van fejlődve.

Mikor a megművelt föld háromszoros mértékben ontotta a jövedelmet, mikor a nyerstermelő a hulladékterményből is temérdek pénzt zsebel be, bizony nehéz csak egy pillanatra is eltéríteni attól a gondolatától, hogy fölös jövedelmét ne a takaréka vagy a ládafiókba rakja, hanem az önzést csak részben is felretéve, hazájáért, a közért hozzon áldozatot.

A falusi nép könnyen megnyugodott abban, hogy háboru van s hogy ősei is vérezték. Nem keresi, nem kutatja okait, de nem is zúgolódik nagyon felette, van, tehát lennie kell. Olyan természetesnek találja, hogy akik háboruba mentek, azok közül kevesen térnek vissza, vagy hogy egyáltalán visszatérnek-e. Isten rendelte ezt így! De nem leli meg az isteni rendeltetést, ha lovát olcsóbban keli odaadnia, mint a vásárban mennyiért eladhatta volna. Panaszol, kérvényez rogyásig.

Itt már látjuk a műveltség, a felül-emelkedettség hiányát.

A magyar földművelő lelke ott él a földj barázdáiban. Hogy lássa be akkor a mérhetetlen világháboru kívánta jötekonyság gyakorlásának fontosságát, horderejét? S ennek egyedül és kizárólag a falusi társadalmunk szerveztelensége az oka.

Oktatni, vezetni kellene a népet!

Igen, de ki? A jegyző, aki a minden? Ezen agyonterhelt, agyoncsigázott végső szerve a hivatali életnek, ma, amikor hivatalbeli teendőinek ellátása éjeleit is igénybeveszi? Ettől igazán nem lehet ki-

TEDNÁR és PJETTA.

— Elbeszélés. —

Irtta: SATANELLO.

II.

Pjetta jóízűen falatozott vacsorára.

Tednár alig éveit néhány falatot. Nem kellett neki, szive annyira tele volt szerelemmel. A fiatal asszonyon járatta tekintetét és nem érezt más étvágyat, mint azt, melyet Pjetta gömbölyű vállai és karjai ébresztettek benne: más szomjuságot, csak azt, melyet az ő piros ajkai tudnának eloltani.

Vacsora után hallgatagon ültek egymás mellett. Mindegyik el volt foglalva saját gondolataival; még a hálóról is megfeledkeztek.

A norvég hegyek körvonalai lassan-lassan beleolvadtak a sötétbe és a távol északon fenn a jégsziklák, mintha ezüstös fényt szórtak volna bele az éjszakába. A tenger nem adott egyetlen hangot sem; a fjordok sziklához odacsapódó hullámok zaja nem hatott el idáig.

Fenn az égen a csillagok kezdtek kigyulni.

— Tednár, — szólalt meg Pjetta, — szoktál imádkozni éjszakára?

— Nem sokat gondolok vele!

Pjetta keresztet vetett magára és Tednár ajkára tette kezét.

— Hogy beszélhetsz így? Isten bocsáss meg!... Látod, az én uram istenfélő ember, aki minden lefekvéskor imádkozik.

— Mi hasznod belőle?

— Mi hasznom? A jó Isten segít bennünket és megéltünk a keresményünkben. Nem szorultunk másokra.

Tednár megrázta természetes vállait.

— Ej, azért mégsem vagy boldog!

Pjetta ijedten nézett rá.

— Ki mondta ezt neked?!

— Senki. Érzem!

— Rosszul érzed!

Tednár feléje fordította tekintetét.

— Mondd a szemembe!

Pjetta lesütötte szemét.

— Ugy e, mondtam?... Nem szereted te az uradat, Pjetta!

A fiatal asszony fölvetette tekintetét és nevetni igyekezett.

— Hiába akarsz titkolni előttem, tudom, hogy mást szeretsz.

— Kit, no?

Tednár erősen a szemébe nézett.

— Engem, Pjetta!

A fiatal asszony megrázkódott és felugrott.

— Hazudsz, Tednár!

— A szeméidből látom.

— Hazudnak a szemeim!

— Meg az arcodról.

— Hazudik az is!

— Az egész testedről, amely reszket.

— Hazudik az egész testem! — mondta Pjetta és minden erejéből elfojtani igyekezett a

kebléből fölszakadó zokogást.

Tednárnak igaza volt. Csakugyan egész testében reszketett, de erős akarata leküzdötte benső felindulását és egész hidegen szólt:

— Ne folytasd, Tednár! Azért hivtál magaddal, hogy megharagitsam?... Soha se szólj hozzám többé! Haragszom!

Azután roskadozó térdekkal ment a bárka másik oldalába.

Tednár utána tekintett.

Látta, amint egy darabig mereven állott s hullámzó keblére szorított kezekkel tekintett fel az égre. Azután hallotta, amint halk, meg-megcsukló hangon estői imáját égtezte. Hosszan, nagyon hosszan imádkozott. Azután lefeküdt a bárka szögletében...

* * *

Az éj csöndes volt.

A tenger, mint egy alvó szörnyeteg, halkán morgott és fenn a magasban a csillagok hideg, mozdulatlan fényvel ragyogtak, mintha odafegytek volna az acékek égboltozatára.

Tednár a kormányon ült, két tenyerébe hajtva homlokát, mely forró volt, mint a tűz. Sokáig ült így anélkül, hogy hálójára gondolt volna. Érezte a bárka csöndes himbálását, mely Pjetta szép testét álomba ringatta, de neki nem hozott nyugalmat. Az ő szemét kerülte az álom. Olykor-olykor felemelte zsejt fejt és ki-kitekintett az éjszakába, a fjord felé, melynek partján kunyhója állott, aztán fel a jéghegyekre és a csillagokhoz az égre, mintha nyugalmat keresne,

vánni. Van azonban még a falusi társadalom letéteményesei között: a pap és a tanító. Ezekre hárul tehát az a feladat, hogy a népet oktassák, tömörítsék a szent cél érdekében, a közös olgára köré. Távól áll tőlünk itt vádolni egyént vagy testületet, de igenis hibáztatni lehet a rendszert, amely feladatai közé a felnöttek oktatását, a társadalom szervezését nem tüzte ki célul.

A jövő feladataira nézve e téren is tanulságot szereztünk a háború folyama alatt.

Hogy bántak régente a hadifoglyokkal.

— Szörnyű kegyetlenkedések. —

A kultúra terjedésével levetették az emberek felvadász természetét is s a borzasztó testi szenvedések, kínzások ideje lejárt, a hadifoglyokat a központi hatalmak fogolytáborokba gyűjtik, ott meglehetősen mozgási szabadságot élveznek, gondoskodnak lelki vigasztalásukról, írhatnak, könyveket olvashatnak, szórakozhatnak és szellemi érintkezésben állhatnak szeretteikkel.

Az oroszok bizonyára hálával fognak gondolni a nagylelkű és lovasias magyarokra, mert senki se érezte velük, hogy legyőzöttek, foglyok s még a szerbek sem panaszkodhatnak, mert nem koplalnak, nem szenvednek köztünk.

A régi világban egészen más sorsuk volt a legyőzötteknek, a foglyoknak, akik a győzők kezére estek. Borzasztóan szenvedtek, tömlőcök fenekére vetették, keszyéren és vizen koplaltatták őket, vagy orr-, fülcsontkításra ítélték, soknak a jobbkezt csuklóban levágták és úgy bocsátották haza. A törökök azt a szokást honosították meg, hogy tekintélyes foglyaikat csak azért sanyargatták, hogy minél nagyobb váltságdíjat csikarhassanak ki értük hozzátartozóiktól. Ezt aztán eltanulták tőlük őseink is és akármilyen jó dolguk is volt a török raboknak, keservesen panaszkodó leveleket írtak velük, hogy agyonkínózzák őket, ha a váltságdíjat elő nem teremtik s ki nem váltják a szörnyű rabságból.

Becsületlenségére szabadon is engedték a rabokat, hogy a váltságdíjat összekéregthessek

az országnak. Ha ez sikerült, lefizette a váltságdíjat és visszanyerte szabadságát, ha nem, akkor vissza kellett térnie rabságába. De a hadifoglyokkal az egész középkorban kegyetlenül bántak, igen gyakran megesett, hogy a győzők száz meg száz foglyot huztak karóba, felnégyelték, olajba főzték őket, vagy legalább is orrát, fülét levágták, hogy országvilág csufjai legyenek.

Sokszor megtörtént, hogy a foglyokat százával felakasztották és el se temették, hanem hollók, varjak eledelül ott hagyták. Megtették azt is, hogy eleven a földre ásták őket, mézrel öntötték le az arcukat, hogy a méhek, darazsak, legyek rászálljanak és a szerencsétlen emberek tantalusi kínokat szenvedjenek. De akkora kegyetlenséget alig hallott a világ, aminővel a pápai fellázadt vallon katonákat saját honfitársaik agyonkínózták.

A pápai helyőrségnek mintegy ezeröttszáz vallon katonája volt. Mivel zsoldot félesztendő óta nem kaptak, fellázadtak s a várat a törökök kezére akarták játszani. A magyar Morath Mihály várkapitányt tömlőcökbe vetették s egy La Motte nevű francia tisztet választottak meg parancsnokul. — Mikor Bécsben neszt vettek az árulásnak. — Schwarzenberg tábornagyot küldték csapatokkal a vár ellen. 1600 július 26-án az ostromlók elfoglalták a várhoz tartozó szállásokat, minek folytán éhínség tört ki a körülzárt várban. Julius hó 29-én véres ütközet volt, egy vallon golyó Schwarzenberg tábornagyot szíven találta és szörnyet halt.

Helyette Nádasdy Ferenc lovas generális vette át az ostrom vezetését. A másnap intézett kirohanást véresen visszaverte. Időközben a lázadók minden élelmiszere elfogyott s az éhhaláltól vakmerő szökéssel akartak megmenekülni. Nádasdy huszárai és Thurn gróf német lovas-sága azonban utjukat állta és rettenetes vérengzés támadt. A vallonok minden irányban menekülni igyekeztek, de a huszárók a vezért, La Motte levágták s több százat leapritottak a menekülőkhöz. Vagy ezer lázadó esett el, pár száz menekült, vagy négy százat pedig elfogtak. A győzők bevonultak a várba, kiszabadították a foglyokat, míg az általuk elfogottakra képzeletlenül borzalmas sors várt.

A hű vallonok bosszuszomjának szolgáltatták ki azokat, kik a várat török kézre akarták játszani. Ezek csoportokra osztották foglyaikat s mindegyik más és más kegyetlenséget eszelt ki

foglyainak elpusztítására. Az egyik csoport foglyoknak a tagjait egyenkint vagdoszták le. Előbb az ujjait, aztán kezüket, majd a fülüket, orrukat, végül a lábukat.

A másik csoportnál a foglyok tagjait egyenkint izzó parázsban megsütötték. A harmadik csoportnál szíjat hasítottak a hátukból s azzal addig korbácsolták a szerencsétleneket, a míg csak mozogtak. A negyedik csoport foglyait éleshegyű vaskapcsokba hajigálták, vagy kerékbe törték. Az ötödik csoport foglyaira forró szurkot csöpögtettek, az így támadt borzalmas sebekre pedig ecetet öntöttek, vagy sóf és borsot hintettek és röhögtek kinszenvedésükön. Más csoportok foglyait nyakig földbe ásták, a fejük látszott ki csupán s mintha bábok lettek volna, vagyolyókkal pénzbe kuglizták rájuk. Másokat levágtott lovak bőrébe varrtak, csupán a fejük nézett ki hátul, a bőrt aztán a lánghoz tették, amelytől a bőr összehuzódott és jobban csavarta őket, mintha présbe szorították volna. A megkínzottak vonagló arcán és jaggatásán pedig hahotázva kacagtak. Akiiket kapcsokra dobták s ott függve maradtak, vagy kerékhez kötötték, azokat napokig éhezették s ekkor megsütött tarsiak husait tartották oda, hogy a szerencsétlenek azzal csillapítsák éhségüket.

Ha e borzalmakra gondolunk, átláthatjuk, hogy mily retentő kínzásokra voltak képesek meg három évszázaddal ezelőtt is a győzők a legyőzöttekkel szemben. F. E.

Harctéri napló.

Írja: VLAY IMRE.

XIV.

Július 3. Hajnalban saját tüzérségünk ébresztett fel bennünket. Ugylátszik megerkeztek nehéz ágyúkn s azok lövik magukat be. Ahogy kikukantok dekungomból és távsömvembe nézek, első, ami a szemembe ötlök, az az öt-hat friss dombocská, ami a muszkák lövészárka mögött az éjjel emelkedett. Volt tehát hatása a tegnapi „vadászat”-nak!... Heute dir, morgen mir!... Szegény Simon, csak nem tudom elfelejteni!

A mai nap főnevezetessége azonban az a kis állat, ami éjjeli nyugalmamat zavarta. Nagy diadallal csiptem el őkegyelmét és abban az istentelen zene-bonában azon gondolkoztam, milyen halálammal végezgem ki. Vízbe dobjam? Nem, mert hátha fennakad valahol és partra mászik. Ahogy így gondolkozom, jön Füredy, a géppuskás hadnagy.

— Te is fogtál?! — így köszönti rám a jóreggelt.

— Milyen „is”? Hát még ki fogott? — kérdeztem.

— Én! Barátom, kettő és hízottak! Valóságos göbölők! — és kivett az erszenyéből az enyémhez hasonló két rovar. Most már ketten gondolkoztunk.

— Te, tudod, mit teszek én? — szólott egy kis idő múlva Füredy.

— Nem tudom, de majd megmondod!

— Beleteszem a vadakat egy töltött fegyverbe és átlövöm a muszkákhoz. Irigyletem Füredytől ezt a pompás gondolatot.

A vitakozásra odacsődült még vagy hat-hét tiszt.

— Tudjátok mit? — szólalt meg Balog hadnagy. — Bizzuk a sorsra a döntést! Tegyük mind a hármat egy iv papírra, hadd fussanak versenyt. Amelyik először ér be, az repül át legelőször a muszkákhoz, mert az virgoncabb. Jó?

— Igen, eljen, eljen! — ordítottuk.

Mint hogy ivpapírunk nem volt, egy kifeszített zsebkendőre tettük az állatokat.

En azelőtt sosem láttam ilyen férget és mindenki olyan irtozáttal beszélt róla, mintha tudj! isten milyen csunya állat volna. Pedig nem! Egész rendes istenteremténye ő, csak rossz a szokása: csip. De hát mindenkinél van valami rossz szokása és azt hiszem, ezt még jobban meg lehet szokni, mint az orosz nehéz gránátokat. — Közben elő lett készítve a „versenypláya” és miután felizzattuk az állatokat, el lettek eresztve...

de szeméi minduntalan visszatértek a bárka ama szögletébe, melyben Pjetta fektüd.

Megfeledkezett minden egyébről. Még a vitorlát is elfelejtette leereszteni és begöngyölni éjszakára.

Minden csepp vére forrott. Halántékai majd zétpattantak, annyira lüktettek. Torka összeszorult és ajkai szárazak voltak a benső hőtől. Felállott és nesztelen léptekkel közeledett Pjetta fekhelyéhez.

A fiatal asszony nyugodtan aludt. A csitlagfénnyel látható szabályosan szép arcát. Ajkai félig nyitva voltak s amint csöndesen lélegzett, keblei szabályos ütemben hullámzóttak zubbonya alatt. Tednár féltérde ereszkedett, hogy egész közelről szemlélhesse. Egy darabig mozdulatlanul nézte, nehogy felébredesse álamból, de egyszer csak kitérte karjait, magához ölelte és ajkaira szorította forró ajkait.

Pjetta felébredt.

— Eressz el! — mondta feldokolva.

— Oh Pjetta, — lihegte a fiu, — tudod, hogy régóta szeretlek, nagyon szeretlek!

— Eressz el! Eressz el!

— Odaadnám az életemet egy ölelésedért...

— Az uramé akarok maradni. Eressz el!

Tednár nem hallgatott a könyörgésére, de a fiatal asszony minden erejét összeszedte és ellökte magától. A következő pillanatban talpon volt és el akart távozni a közeléből.

Tednár elálta útját.

— Ostobaság ellenkezned Pjetta, — mondta

haraggal, — mikor a szíved mást parancsol! Nem tudok élni nélkülöd! Enyémmé kell lenned!

— Nem akarom! Érted? Nem akarom!

— Üres beszéd! Miért jöttél hát velem?

Pjetta elfedte arcát.

— Rosszul cselekedtem, tudom...

— Ha rosszul cselekedtél is, de megtetted és most enyémmé kell lenned, Pjetta. Szeretlek!

Tednár kitért karokkal közelített hozzá, de a fiatal asszony egy ugrással a bárka oldalában temetett.

— Tednár, — mondta nagy határozottsággal, — abban a percben, amikor kényszeríteni akarok, belevetem magam a tengerbe!

És féllábával a bárka szélére lépett. Kész volt kiugrani belőle.

Tednár karjai tetetetlenül estek alá.

— Jól van Pjetta, látom, sohasem szeretted!

— mondta.

— Fordítsd vissza a bárkát, Tednár! Haza akarok menni rögtön. Megvert érte az isten, amiért veled jöttem...

Egész éjjel nem szóltak egymáshoz többet, de nem is bírtak elaludni.

Csak reggel felé nyomta el mindkettőjüket az álom.

A szél pedig, mialatt aludtak, teljes erejével kapott bele a kifeszített vitorlába és nagy gyorsasággal vitte őket fel északra, a jéghegyek irányába...

(Polytjatjuk.)

— Pardon urak, szót kérek! — dörgi e pillanában Szikszay hadnagy. — Talán fogadnánk az elsősegre? Azt hiszem, már mindnyájan játszottunk a lövészenyen!...

Altalános, bődületes „hurra”-t ordítottunk, de nemcsak mi, hanem a körülöttünk ólálkodó bakák is. És most nagy nevetések közepette megkezdődtek a fogadások s utána a verseny.

Voltam lövészenyen Bécsben az 1910. évi Szent István díjon, láttam bírköző bajnokokat a bécsi Henry-cirkuszban, részt vettem egynekem izgalmas dologban, de olyan izgatottságot, mint amilyen itt megülte az egész társaságot, azt még életemben nem tapasztaltam. Valami örületesen nevetted, de mégis késégre menő szorongás vett erőt rajtunk...

A verseny lezajlott, a vesztes fel fizetett. Fírédy pedig, mivel ő is arra fogadott, amelyik lemaradt, mérgében — a megállapodás ellenére — egyszerre kilötte mind a kettőt.

En pedig szomoruan nyomtam rá hüvelykujjam körmét az enyémre...

Délután támadásra készültünk, de később — midőn a hadtest vezérkarából kiküldött tiszték megtekintették a terepet — le lett futva. Másból lesz tehát a támadás. Hallottuk is ám este egy 6-7 óra felé, hogy jobbra-balra tölünk erős ágyúzás folyik. Készültünk mindnyájan, mert ellentámadást vártunk. Már este 9 órakor megkaptuk a jelentést, hogy a támadás sikerült és holnap mi is támadni fogunk, ha török, ha szakad.

...Inspekcióm van a svarmimániában. Dekungom aajtára hü legényem, Baligács Pista, felszegezi a sátorlapot, hogy a gyertya ki ne világítson. Én a kis világosságnál írom naplómát és azokat a kis rózsaszínű „vigasztalás”-okat — haza. Haza, otthon...! Magyarországra...! Mind, mind csak ködké, álom előttem! Gondolataim elől a bakák közé menekülök...

Az egész tájat Galicia csipős éjszakája fekszi. Az ég millió és millió csillagot világos, a hold bambán, de nevető pófalv néz körül a véres síkon. E pillanatban úgy néz ki, mint egy jól-táplált hadseregszállító kövér arca, aki kényelmes bőrkarosszékbén olvassa a Hőfereket — rólunk! Milyen is az élet!...

Gyönyörű szép a harctéri éjszaka. Gyönyörű, de borzalmas. Most ébuvik a hold, hogy ötpere mulva még kíváncsiabban, még derültebben nézzen körül. Ez a kis sötétség elég arra, hogy a muszkák száz és száz világító rakétát löjjenek fel és hogy elsüssék fegyvereiket. Gyönyörű tüzi-játék, de a szemlézés kissé életveszélyes. Az orosz fegyvereknek meg pláne utalatos hangjuk van. Nem az a tömör, energikus, erős dörrénes, mely a mi fegyvereink sajátságára, hanem valami ravasz, dupla hang, ami megzavarja az embert. Előbb egy tompa dobbanás, majd egy élesebb pattanás hallatszik, ilyenformán: baff-pákk. Mérgesek is rá a bakák.

Hanem a rakétázás gyönyörű. Gyenge, a merőlegestől kissé eltérő ívben röppen a magasba a világító mag, sístereg, a zeniten szét-pattan és számtalan világító csillagocskával szór be vagy 2-300 négyzetméternyi területet. Vagy: felszökik az erősen világító fénycsóva 60-80 méternyi magasba, ott porrá omlik, az a számtalan porszem átalakul egy-egy kis csillaggá, majd szép lassan, méltósággal száll, száll alább és alább, mint valami bibliai felhőoszlop, míg végre kialszik.

...Jön a felváltás. Erek pájtás előbuvik odvából, én meg be az enyémbe. Hej otthon, te édes otthon!... Azért mégis szép a katona-élet!

(Folytatom.)

Alkonyon.

A fejemet a két karomra hajtom,
S az álmos alkony halk mesébe kezd:

„Valahol ép most hozzád száll a sóhaj,
Valaki téged ölelésre vár,
Vágyódás, kétség bús, havas telében
Ugy várja, mint te, hogy jöjjön a nyár.

Valahol... ép most, ködös alkonyatkor
A te nevedet mondják csendesem...”
— A fejemet a két karomra hajtom,
S repülök hozzád édes... kedvesem!

Kovácsnay Erzsi.

Ellenőrizhetetlen hírek.

(E rovatban közötti hírek hitelességéért a sóhivatal szavatol.)

□ Diszkréció alatt értesítést nyertünk arról, hogy Joffre generalissimus Verdunt Vilmos császár egészségére — kiüríti.

† Ford, az amerikai milliárdos békeapostol, Pesten egy vagon cukorpárgát rendelt. Evvel akarja a békét — megkötni.

— Mint halljuk, Reitter „tata”, a lendvai hadiestélek halgmestere, az eddigieket is felül-muló koncertet tervez Albert belga, Nikita montenegrói és Péter szerb királyok felségítésére. A műsor a következő lesz: 1. szám: Nincs cseres-penyám; 2. szám: Volt, nincs, fené bánja; 3. szám: Szegény anyám, ha tudta volna...

— Mégis csak Angliának van a legtöbb tengeralatti hajója. A németek 3 hó alatt 683 hajójukat küldték a — tenger alá.

* Most derült ki csak, hogy mikor György angol király leesett a lóról és arra bukkott, az orrát nem ütötte meg, mert valami puha tárgy volt épp ott. Lám, lám, György ur öfelsége mindenbe beleliti az orrát!

** Anglia a hajóival és repülőgépeivel — mint a pétérvári Nyavalyva Vremiya írja — ezentul új taktikát fog folytatni. Mi tudjuk, milyen ez az új taktika: A repülőgépek a tengerben usznak és a hajók — a levegőbe repülnek.

§ Egyes lapok szerint Montenegróban annyit volt a munició, hogy csapataink még a kecske-istállókban is dum-dum golyókat találtak. Nono! talán mégsem munició volt a kecskeistállókban!

HIREK.

Adva van

a hadisegélyes asszony, a sok gyerek, a miniszteri rendeletek sorozata, a teória és az élet.

A sok tényező közül — az életig — minden nagyszerűen összhangzásba hoztak. Azonban az utolsó tényező, az élet is számít valamelyest s igen-igen sok esetben minden udvariaság mellőzésével áthúzza az összhangot, a papiruszamatást...

A kormányrendelet nagyon bölcsen az első hadisegély osztásnál úgy intézkedett, hogy a napi személyi ellátás családok részére oly összegben lehet folyósítani, amennyi a hadbavonult családfenntartó napikeresete volt. Nem vették tehát tekintetbe, hogy a család fenntartója a maga személyére is — sokszor bizony nagyon tekintélyesen — költött s ez a költsékezés a család eltartásának rovására ment.

A segélyezésnél természetesen és okosan tekintettel vannak arra, hogy ne neveljenek államköltségen heréket. Dolgoznia kell mindenkinek, minthogy dolgozniok kellett akkor is a legtöbbnek, amikor még a családfenntartók itthon voltak.

Helyes tehát, amikor a hadseregélyes asszonyokat figyelmeztetik, hogy dolgozniok kell. Az asszonyok azonban ma erre két választ tartogatnak, abban az esetben, ha elvileg elfogadják a figyelmeztetés helyességét. Az egyik: Kis gyermekeim vannak. Nincs, aki vigyázzon rájuk. Hogyan mehetnék dolgozni?

A másik, rövidebb: Mennék, de nem kapok munkát!

Mind a két válasz alkalmas arra, hogy valólnak elfogadjuk. A gyermeknek felügyelet, az asszonynak munkaalom kell.

Nem lehet teljes a revízió, amíg erről a kettőről gondoskodás nem történik. Otthon, vagy otthonokat kell nyitni mindenütt a gyermekek számára, ahol a munkaidőben biztonságba helyezhetők, az asszonyok számára pedig munkaközvetítő központokat kell létesíteni! E kettő nélkül nincs, nem lehet revízió.

— **Most egy éve...** Március 22-én, hajnali hat óra ötvenöt perckor mult egy éve annak, hogy Przemysl dróttalan táviróállomásáról Kuzmanek utolsó üzenete bejelentette a vár feladását. És néhány napra megállott szívünk verése. Körülöttünk zugott az ántant dicsőséges hadiármája, halkán, szomorun susogtak a jóbarátok vigasztaló szavai, — nem figyeltünk se arra, se erre, tetszhalott mozdulatlanságunkban csak az éhező öreg magyar népfelkelőket, a hős honvédeket, a bágyadt szemű huszárokat láttuk és mint halotus ének, szállott a levegőben Tamássy honvédeknek utolsó éneke. Egy éve ennek most... De sok minden történt ez alatt az egy év alatt! De sok minden történt másképp, mint ahogy ellenségeink számítottak... És most, az évforduló napjaiban, megindult szívvel küldjük üdvözlétünket messzi Oroszországba a százezer magyar katonának, munkásnak, öreg népfelkelőnek, aki átélte, át-szenvedte a világtörténelem egyik legnagyobb époszt. Fogságban vannak, de szép Magyarországból a tavasz a győzelem szellőjét sodorja feléjük és a szellő szárnyán a mi tiszteletünket és szerető üdvözlétünket...

— **Hősi halál.** Antos János muracsányi népiszkolai tanító Oslavánál ellenséges golyótól szíven taláta, 33 éves korában hősi halált halt. Özvegye és négy kiskorú árva gyermeke siratja.

— **Halálozás.** Id. Horváth Pál muraszombati ügyvéd 86 éves korában a mult héten elhunyt. Korábban szolgabíró volt Muraszombatan s állandóan sokat dolgozott a közügyekért. Hitvege, akivel 56 éven át példás házasságot élt együtt, szintén e napokban tért örök nyugovóra.

— **Temetés.** Vasárnap délután az egész város és a vidék őszinte, nagy részvéte mellett helyezett örök nyugalomra Mady Pált, városunk közszeretében állott, korán elhunyt polgárát. A holtest Nagykanizsáról vasárnap kora délután érkezett meg a lendvai vasuti állomásra, s bár a temetési szertartás a gyászjelentésen 3 órára volt jelezve, a tisztelők és jóbarátok óriási tömege már jóval 3 óra előtt eltele az állomás környékét. Mindenkinél volt egy résztvevő érzése, egy fájó sóhaja, egy őszinte könnye szegény Mady Pál számára. Az az imponzáns nagy tömeg, amely az állomástól a temetőig kísérete a gyászocsit s a virágok és koszorúk rengetege, mely a koporsót fedie, mind azt igazolták, hogy egy értékes polgárt veszített társadalmunk. A koporsóra a gyászba borult családtagokon kívül számos jóbarát és tisztelő rakta le a szeretetnek koszoruba vagy csokorba font virágait. A város, a Kaszinó és a vadásztársaság szintén egy-egy hatalmas koszorúval adtak mély részvételüknek kifejezést. Mady Pál egyaránt halottja a hazának és Alsólendvának, a haza és mi is a hősnék kifizető tisztelettel és kegyelettel őrizzük emlékét! Nyugodjék békével az itthoni földben!

— **A 47 és 48 éves népfelkelők be-hívása.** A m. kir. honvédelmi miniszter rendeletet adott ki, mely szerint mindazok az 1868. és 1869. években született é-gének, akik a be-mutató szemlén, vagy utóbecmutató szemlén népfelkelési szolgálatra alkalmasnak találtattak — ha csak névszerint felmentve nincsenek — ez évi április 5-én tartoznak bevonulni. A bevonulóknak bevonulásuk alkalmával lehetőleg erős láb-bélt, evő- és tisztító-eszközöket kell magukkal vinni. Aki a behívott népfelkelőt, aki a kifizetőt időben és helyre be nem vonul, karhatalommal vezetik elő és 2 évig terjedhető börtönnel büntetik.

— **A mi hőseink.** A hadügyminiszterium legutóbbi veszteségkimutatásaiban a következők lendaividéki nevek fordulnak elő: **Hősi halált haltak:** Tratnyek Mátyas Hársliget, Vida Ferenc Lentiszombathely, Zadravecz Márton Kislippa. **Hadifogságba estek:** Tóth Sándor Szécsiszent-lászló, Vas Lajos Magyarföld, Vég Ignác Lendvaufalja, Vaj József Zalabaksa, Zsalki István Belatinc.

— **Országos vásár.** Alsólendván a leg-közlelebbi, ugynevezett börtökzertpi vásár e hó 30-án, csütörtökön lesz megkezdve.

— **Török vas-félföld egy képviselőnek.**
A török szultán a török vas-félfölddel tüntette ki Hajós Kálmán dr. országgyűlési képviselőt, városunk szülöttét, aki mint a Magyar Vöröskereszt Egyesület megbízottja, szerzetadományok kiosztása céljából legutóbb hosszabb időt töltött Konstantinápolyban. A képviselő legfelsőbb meghívására részt vett a szemlélikon is, ahol a megjelent török méltóságoknál a magyarság iránt a legmelegebb szimpátiát tapasztalta.

— **Szakfelügyelői látogatás.** Litvánny Sándor iparoktatási igazgató, ipariszkolai szakfelügyelő esütörtökön városunkban tartózkodott, a tanonciskola meglátogatása végett. A szakfelügyelő este a tanonciskolában meghallgatta a tanítás menetét s távozás előtt a tapasztaltak felett teljes megelégedéssel fejezte ki ugy Bitter a Béla ipariszkolai igazgatójának, mint a tantestület többi tagjának.

— **Még nem szűnt meg a kórház.** Mint tudvalevő, a hadvezetés és intézkedése a Vöröskereszt Egyesület több kisebb hadikórházzal egyetemben az alsólendvai tartalek-kórházat is beszűnteti. A jelenleg ápolás alatt álló 21 katonának már múlt hétfőn el kellett volna hagynia a kórházat, de egy kőbejött véletlen körülmény miatt a kórház életét rövid idővel meg kellett hosszabbítani. A kórházban ugyanis, közvetlenül a katonák elutazása előtt, egyik sebesült katonára dífentésbe esett. A megbetegedett dr. Józsa Fábrián kórházi orvos nyomban bejelentette a katonai hatóságánál, mire az ugy intézkedett, hogy a kórházat további rendelkezésig fenn kell tartani s a katonákat itt kell fogni.

— **Május elseje az iskolák kárpáti napja.** A közoktatásügyi miniszter Magyarországi iskoláinak igazgatóságához rendeletet küldött, amely emlékeztet a Kárpátokban lezajlott világháború történelmi jelentőségű harcokra és a következőket rendel el:

„E megmondolástól vezéreltetve, a tanuló ifjúságban a haza földje és ezuttal különösen a Kárpátok iránti szeretet és hálaérzet ápolására kiváló alkalmat nyújtani lelkes tanítóinknak és tanárainknak, amidőn elrendelem, hogy folyó évi május hó elsején délelőtt 10 órakor az összes elemi és ismételő népiskolákban és középiskolákban a Kárpátok nagy, a most dúló világháborúban igazolást nyert jelentőségének méltatása érdekében a tanulóifjúság számára ünnepély tartassék. Megengedem, hogy az alkalommal közvetlenül az ünnepély után a tanuló ifjúság és a részvevő közönség tettekben nyilvánuló áldozatkész hazaszeretetének kifejezésére a Kárpátoknak hazánk védelmében elpusztult falvai javára gyűjtés rendeztesék.”

A rendelet intézkedik, hogy az ünnepély műsorára a Himnusz és Szózatot foglalják be s az ünnepségre a hatóságokat és a közönséget hívják meg. A gyűjtést az elemi iskolákban a tanító és iskolaszéki elnök, más intézetekben az igazgató előniketével bizottság végzi. A tanítás az ünnepség napján tíz óráig megtartandó.

— **Pénzügyi hír.** Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár R-T. Baranyay Béla könyvelő cégjezői jogosultsággal ruházta fel.

— **A 18 évesek jelentkezése.** Alsólendva nagyközség előjárósága felhívta a városunkban tartózkodó 1898. évben született, tehát most 18 éves népfelkelésre kötelezett ifjakat, hogy összesírál végett március 25-én délelőtt a városházán jelentkezzenek.

— **A dunántúli közmvelődési egyesület jubileuma.** Az ország területének közel egyharmadán végez áldásos kulturális feladatot a Dunántúli Közmvelődési Egyesület, mely elérkezett fönnállásának negyedszázados jubileumához. Ebből az alkalomból a Közmvelődési Egyesület, melynek élén Rákosi Jenő áll, amely nem egy értékes alkotársra tekinthet vissza, május 21-én Veszprém város tanácsának meghívására Veszprém falai között nagy ülést fog tartani. A díszlős fővédője Hornig Károly báró bíborospüspök, ki a miniszteriumok képviselőit és a szónokokat is vendégül látja. Az ünnepi szónokok Hornig Károly báró, Apponyi Albert gróf, Berzevický Albert dr., Rákosi Jenő lesznek. Az ünnep rendezésének élén Övári Ferenc dr. orsz. képviselő, a Balatoni Szövetség elnöke áll.

— **Az alsólendvai fémekreviráló bizottság.** Az alispán a napokban nevezte ki az alsólendvai fémekreviráló bizottság tagjait. Ezek a következők: Elnök: Pollák József nagykereskedő; a bizottság jezőjező Grassanovits Ottó városi löféző; bizottsági tagok: a város részéről Jandrasovics Ferenc városi pénztáros, a katonaság részéről Hoffner János főhadnagy; szakértő: Marton Kálmán vaskereskedő. — A bizottság f. h. 27-én Alsólendván, 28-án pedig az alsólendvavidéki, gyertyános és rédicsi jezőjezősegekben fog működni. A bizottság hatásköre egyelőre a magántulajdonban levő fém tárgyak revirálására nem terjed ki. Egyelőre csak azon kereskedők és iparosok fém tárgyait revirálják és írják össze, akik akár fém tárgyakat elárúsítás céljából, akár feldolgozás végett, vagy mint kész tárgyakat készletben tartanak. — Ugyanez alkalommal említjük meg, hogy a kormány egy minapi rendeletével a hadicelokra igénybevétt fém tárgyak beszoigátási határidejét folyó évi július 31-éig meghosszabbította. E végső terminusig mindenki tartozik a birtokában levő fém tárgyakat a beváltó helyeken a megállapított árak ellenében átszoigátatni, mert a terminus lejártá után a be nem szozgátatott fém tárgyak jóval kisebb árak mellett hatósági uton revirátálni fognak.

— **Uj túzótlók.** Ilyműi multheti hírlünkéből tévedésből kimaradt S t a u s z József takarékpénztári könyvelő neve, aki szintén belépett a túzótló egyesület működő karába. Ovele együtt most 28 új túzótlója van városunknak.

— **Régi víztéségi érmek pótdíja.** A régebbi hadjaratokból származó víztéségi érmek tulajdonosai — mint a Kültügy-Hadügy jelenti — legnagyobbbbrést nem tudják, hogy az újonnan megállapított víztéségi érem-pótdíj nekik is jár. A hadsereg kötelekéből kilépett víztéségi érem tulajdonosok, akik nem állanak nyilvántartásban, folyamodhatnak a régi víztéségi érem pótdíjának kitalványozásáért az illetékes kiegészítő parancsnoksághoz.

— **Vonatbeszűntetés.** A déli vaspályatársaság a rendkívüli viszonyokra való tekintettel a Bécshely-Nagykanizsa között eddig közlekedett 301. és 302. számú gyorsvonatokat bizonytalan időre beszűntette. Nagykanizsa és Bécshely között eszerint egyelőre gyorsvonat nem közlekedik.

— **A 18 évesek önkéntesi joga.** A hivatalos lap tegnapi száma közölte a jövő hónapban sorozás alá kerülő, 1898-ban született népfelkelésre kötelezettek egyévi önkéntesi kedvezményére vonatkozó honvédelmi miniszteri rendeletét. Eszerint azok a népfelkelésre kötelezettek, akik a most folyó tanévben valamely gimnázium vagy reáliskola legalább hatodik osztályába, vagy felsőkereskedelmi iskolának legalább második osztályába, vagy valamely polgári iskolának hatodik osztályába, esetleg valamely tanítóképző intézetnek második osztályába járnak, feltételesen részesítendők az önkéntesi kedvezményben. Azok, akik a polgári iskola VI. osztályát magánuton végzik, nem lehetnek önkéntesek.

— **A Nyugat matinéja.** Március 26-ikán d. e. 11 órakor a „Nyugat” jótékonycélu matinéit rendez Budapesten, elsősorban a lap előfizetői számára, az Országos m. kir. Zeneakadémia nagytermében (Liszt Ferenc-ter) a vak katonák javára. A matinéen felolvasással szerepelnek: Ady Endre, Babits Mihály, Ignótyus, Karinyth Frigyes, Kéri Pál és Möricz Zsigmond. Ezenkívül Székelyhidú Ferenc énekli Strasser Istvánnak Ady, Babits és mások verseire írt dalait. Zongorán Strasser István kíséri.

— **Olcso Jókai.** A nagy költő műveinek ebből a népszerűvüvű kiadásából a háború óta most jelent meg az első tíz számú álló sorozat. Pedig Jókai Mór művei e vérviharos napokban ugy itthon, mint a fronton a legnagyobb vonzerőt gyakorolják az olvasó közönségre. A nemzeti elnyomatás egyetlen is Jókai írásából merített erőt szomorú jelenék elviselésére s reményt az uj, erős és boldog Magyarország elkövetkezésére. Jókai a nagy életkörtömő, népének prófétája, vezetője és gyomala el és hat. soha jobban, mint a mai nap. Munkáinak az Olcso Jókai sorozatában megjelölő füzetek pedig egyenesen arra vannak íratva, hogy a legtágabb népretek számára nyissanak utat a költő szelleméhez. — A most megjelent művek a következők: 211. szám: „Egy nagy élet apró emlékei” (II. füzet); 222. szám: „Petőfi eszméiről”; 213—217. szám: „Görögút”; 218—219. szám: „Sírálbum”; 220. szám: „Humoros apróságok.” — Az Olcso Jókai egy-egy száma 40 fillért minden könyvesboltban, trafikban, vasuti állomáson kapható.

— **Szeszesítal nem szabad adni a hadifogyloknak.** A hivatalos lap mai száma közli a belügyminiszternek az alispánokhoz és a buda-

pesti főkapitányhoz intézett rendeletét, amely szerint tilos a hadifogyloknak korcsmában, pálinkamerészekben, kávéházakban, kávémerészekben, általában italmérom üzletekben vagy ezekből a helyiségekből bármilyen szeszes ital kiszozgáltatni. Tilos a hadifogylokat nyilvános helyen, vagy magánházakban tartott mulatságokon, lakomákon vagy társas összejöveteleken, vagy öket bárhol és bármilyen szeszes itallal ellátni vagy megvendégelni. Mindazok, kik hadifogylovt tartanak, kötelesek felügyelni arra, hogy a hadifogylo jözan és rendes ételmódot folytasson.

— **„Bömbölő Piku” a hadbíróskor előtt.** Fehér Miklóst, akit a köznép Bömbölő Piku néven ismer vidékünkön, felesleges bemutatni olvasóinknak. Négyezer szókört meg a katonaságtól, egyszer a harctérről is megszókört s akkor végigrobolta a fél országot. A legtöbb gaszágot azonban Alsólendva könyvének követte el, itt hónapokig tartotta állandó rettegésben az embe-eket vakmerő betöréseivel, lopásaival. Mikor a haramiát legutóbb Petesházán elfókták s átadták Nagykanizsán az ezrednek, Fehér Pozsonyba került vizsgálati fogságba. Onnan vesszük most a hírt, hogy ügyében tegnap volt a főtárgyalás a pozsonyi hadbíróskor előtt. A főtárgyalásra Alsólendváról is egész sereg tanut idétek meg. Az ítéletet legközelebbi számbunkban fogjuk közölni.

— **Uniformis a felmentetteknek.** A nagyváradi lapok közlik az alábbi furcsán hangzó hírt: Illetékes helyről jelentik, hogy mindazok, akiket a honvédelmi kormány közérdekből bizonytalan időre felmentett a katonai szozgálat alól, a napokban megjelenő rendelet értelmében katonai rangjuknak megfelelő egyenruhában tartoznak járni. A rendelet végrehajtása ugy történik, hogy az összes felmentettek behivatnak, népfekekő parancsnokságik alá rendeltetnek, valamennyien katonai ruhát, illetve a tisztirangban levők fölzerelési átalányt kapnak, azután az egyenruha viselésének kötelezteségével beosztatnak jelenlegi alkalmaztatásuk helyére.

— **Miert nem tiszteletg?** Nagykanizsán történt. A gyaloguton tördődött, piszkos, foitos ruhajú katoná botorkál. A balkezével botra támaszkodik. Egyik lába merev. A szábjában virzsínia füstölög. Szembe jön vele egy főhadnagy. Az uniformisa vasait. A zsinór ragyogó. Összeérnek. A baka alázatos szemekkel tekint a főhadnagra, de nem szalutál. Még a szivart se veszi ki a szábjából. A főhadnagy megállítja:

— **Miert nem tisztelegsz?**
A baka „vigyázz” állásba igyekszik, de sehoggy se sikerül a merev lába miatt:

— Főhadnagy urnak jelentem állassan, a jobbkézem műkés. Még nem tudom használni. A balkezemmel pedig muszáj a botra támaszkodni, mert a nálában se akar még szofogadni...

— A főhadnagy összecsapta a sarkantyuját, hosszan tiszteletg a béna vítének s továbbment.

— **Gyilkosság Miháldon.** Va r g a Sándor mihádi csordást tegnap reggel a község határában, az utszéi árokban verbenfagyva, holtan találták. A holttesten a csonkításnak olyan jelei voltak, amelyek arra engednek következtetni, hogy itt csak gyilkosságról lehet szó. A gyanu két síhederre irányult, akik állítólag bosszúból csonkították meg Vargát, kinek halálát az elverzés idézte. Az illetők még eddig nem sikerült kézrekeríteni, de annyit már megállapították, hogy a két suhanc a gyilkosság idején ökröt hajtott tegnap reggel felé arra, ahol a gyilkosság történt.

— **Holttest a kanálisban.** Nagykanizsán néhány nap óta relyetlys ügyben nyomoz a rendőrség. Mintegy három héttel ezelőtt a városból nyomtalanul eltűnt G á b o r Princics János utcaseprő. Annyit megtudták róia, hogy egy este mintegy 180 korona pénzzel a zsebében Kiskanizsára ment egy nőismerőséhez, onnan késő este bucsuzott el, de hogy azután mi történt vele, az rejtély maradt s rejtély még ma is. Az utcaseprő a mult hétig hiába kereste a rendőrség, mignem a napokban megtalálták a holttestét a Nagy- és Kiskanizsa közt húzóda kanálisban, egy partmenti bokorban fennakdva. Hogy mikép került a vízbe, nem tudják. Az erszénye hiányzik, de külérszak jele a hullán nem látható. Azt hiszik, hogy büntény történt s a rendőrség erélyesen nyomoz, hogy villágosságot deríthessen a homályos ügyre.

— Szerb tolvajbanda. A zalaapáti apát-ság uradalmában szerb hadifoglyok dolgoznak. Három fogoly társaságba alakult s úgy Zalaapátiában, mint Esztergályban több betöréses lopást követtek el. Zalaapátiában nagymennyiségű sonkát és füstölthúst loptak, az esztergályi hegyről pedig több hordó bort. A lopott bort elásták s gumicsővel szívták ki a hordókból. A csendőrség kinyomozta és letartóztatták őket.

— Dörmögő Dörmötör az olasz harctéren újra folytatja kalandjait hetről-hétre nagyobb milíciát vezetve a Jó Pajtás kis olvasóinak. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes szemeklapja legújabb március 19-iki számába Benedek Elek irt orszós mesét, Feleki Sándor és Madarassy Erzsébet verset, Zsoldos László elbeszélést, Endrédi Béla mulatságos kis verses mokát, amelyhez kedves képet rajzolt, Benedekné Indáli Etelka folytatja A Szentmiklóssy-fiúk című regényét. A rejtvények, szerkesztői üzenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-Társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 K 50 fill., félévre 5 kor., egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad s mutatószámokat küld a Jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— Eltűnt tyukok. Vasárnap éjjel a helybeli „Korona”-szálló udvarából a tyukókból hat darab tyuk eltűnt. Azt hiszik, hogy valaki ellopta őket, de nem lehetetlen, hogy megszöktek.

— A 4-ik számú przemysli fogolylista megjelent és kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

— A Társaság. Az e heti számba Malonyay Dezső irt Magyar Társaság címmel érdekes és sok igazságot hirdető vezetőcikket. Novellát Lőrinczy György tollából közöl a lap az író most megjelent kötetéből. Lakatos László pompás regénynek folytatása, az „Egymás közli” rovat aktualitása, külföldi tárca, versek és több érdekes apró közlemény egészíti ki e kedvelt hetilap új számának tartalmát, mely címlapján ezúttal a bolgár királyné kitűnően sikerült fényképét hozza. A Társaság előfizetési ára egész évre 16 K, félévre 10 K, negyedévre 5 kor. Mutatószámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Duna Palota szálló.

— Baleset. Nagykanizsán az új kaszárnya építésénél dolgozott Turi István csongrádi kubikos. Munka közben az iparvasut kerekéi alá került, melyek mellkasát és három oldalbordáját betörték. Haldoklott, mikor a kórházba szállították.

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyző Hivatal főpénztára, Képviselőház.

Az igen tisztelt Jegyző urak b. figyelmébe :: ajánlom, hogy a hivatalosan előírt ::

felmentési javaslatok

nálam elkészültek s bármily mennyiségben kaphatók. — BALKÁNYI ERNŐ, Alsólendva.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jóakaróink, akik részvennyilvánításukkal mélyszéges fájdalomunkat enyhíteni, a végtisztességen való megjelenésükkel a Megboldogult iránti szeretetüknek kifejezést adni szívesek voltak, fogadják ezuton hálás köszönetünket.

Alsólendva, 1916. márc. 17.

Özv. Mády Pálné és családja.

BALKÁNYI ERNŐ, ALSÓLENDVA

könyv- és papirkereskedés, könyvnyomda és könyvkötészet.

Fiókküzet: MURASZOMBAT.

Fiókküzet: MURASZOMBAT.

Mindennemű
NYOMDAI és
könyvkötészeti
munkák pontos,
ízletes és gyors
elkészítése



VEND ÉS MAGYAR NYELVŰ
ÉNEKES- ÉS IMAKÖNYVEK.



BEIRÓ-, GYORSSZÁMOLÓ-
ÉS ÖNÜGYVÉD KÖNYVEK.

Készíti
és raktáron tartja
az összes községi,
jegyzői, ügyvédi,
iskolai stb. nyom-
tatványokat



Szebbnél-szebb
diszlelvélapírok
dobozban és mappában.

Művészi kivitelű
képeslevelezőlapok
igen nagy választékban.

Kitűnő villamos
- zseblámpák -
és hozzávaló kellekek.

Alsólendván, a Főut legszebb és legforgalmasabb pontján, újonnan épült modern házban egy szép tágas

üzlethelyiség kiadó.

A helyiségben öt év óta egy modernül berendezett mézsárszék és hentesüzlet állott, mely a tulajdonos bevonulása miatt most megszünt. Mézsáros vagy hentesnek kiválóan alkalmas a hely.

Bővebbet a tulajdonosnál:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

Könnyű, vékony, gyalult
— deszkából készült —

Tábori POSTALÁDÁK

többféle nagyságban kaphatók
Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

Szeretetadományokat a frontra szállít
a Hadsegélyző Hivatal átvételi kü-
lönítménye, IV. Váczi-utca 38. sz.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb
zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek,
China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók



Mayer Ödön órás és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

24

A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért!

Minden füzet egy befejezett teljes regény!

»MILLIÓK KÖNYVE«

Minden kéthétben egy regény jelenik meg!

24

FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bárony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 24 fillér. FILLÉR

Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítesét, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfősáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uralma divat cikkekben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babszító és mezőgazdasági.

EPPINGER SAMU teglgyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsis-vállalata. Kényelmes bérkocsit mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GALLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR bútorkészítő és épület-asztalos. Kész bútorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DAVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementm...ka készítő

MAYER ÖDÖN órák és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukbán.

Elvállalja vasgyártók arannyal való bérelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-ésági gép-, szén-, cement- és malomkó-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

SCHRANTZ ELEK (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-téle ház) készít művészi fényképeket bármilyen nagyságban, jutányos árért. Felvétel minden nap. Fényképnagyításokat olcsón vállal!

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut.).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasuti állomás átellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő bértilje.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sírköveket, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése. mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

VÁRFALVI PÉTER fodrászterme Főut., Beck-f. ház.

WORTMAN BENŐ rőfős- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalur.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Cellődmők.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalur.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCZAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszúfalur.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszzerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebeleszmtalor

NÉMETH ISTVÁN cserpos-m. és tetőfedő Résznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNAC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KAROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varnsd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSEK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszállója Budapest.

VADNAY GÁBOR bognár Lehővahosszúfalur.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

A t. Vendéglős uraknak

figyeimükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvétát

akármily mennyiségben, cinyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Gyönyörű illusztrációk! — Érdekfeszítő olvasmányok! — Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak valóssággal szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháború Képes Krónikája

cimmel jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.